

Cartea lui Daniel - Numărul nouăzeci și cinci

Descoperirea semnificației profetice a soliei celui de-al doilea înger

Jeff Pippenger

2024-02-28

În istoria mișcării atât a primului, cât și a celui de-al treilea înger, solia poate fi rezumată în solia celui de-al doilea înger.

Și a urmat un alt înger, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că le-a dat tuturor neamurilor să bea din vinul mâniei desfrânării ei. Apocalipsa 14:8.

Al doilea înger identifică aplicarea triplă a profeției, pentru cei care doresc să vadă. Al doilea înger prezintă un mesaj profetic, iar mesajul este că Babilonul a căzut de două ori. El identifică Babilonul drept „cetatea cea mare”, care este identificată în capitolele șaptesprezece și optsprezece drept Babilonul modern. Babilonul modern a căzut de două ori, iar căderea ei a fost cauzată deoarece i-a făcut pe toate neamurile să „bea din mânia curviei ei”. Curvia ei a fost săvârșită cu împărații pământului. Acea relație i-a permis să folosească puterea împăraților cu care a săvârșit curvie pentru a-și duce la îndeplinire „mânia”, care este persecuția pe care o aduce asupra poporului credincios al lui Dumnezeu.

Vinul este o doctrină, iar doctrina din care ea îndeamnă toate națiunile să bea este doctrina falsă care susține că închinarea la soare va aduce pace. Toate națiunile acceptă „semnul” autorității ei, care este închinarea la soare, reprezentată prin închinarea duminicală. Acceptarea de către toate națiunile a aceluși „semn” este adusă la îndeplinire prin puterea Statelor Unite, dar aceasta are loc în vremea escaladării războiului care este adus asupra planetei Pământ de către al treilea Vai al Islamului. Națiunile acceptă „vinul” mâniei ei, pe baza unei promisiuni de „pace și siguranță”.

"Acum vine vestea că aș fi declarat că New York va fi măturat de un val de maree? Așa ceva nu am spus niciodată. Am spus însă, pe când priveam marile clădiri care se ridicau acolo, etaj după etaj: 'Ce scene înfricoșătoare vor avea loc când Domnul Se va ridica să zguduie cumplit pământul! Atunci se vor împlini cuvintele din Apocalipsa 18:1-3.' Întregul capitol al optsprezecelea din Apocalipsa este un avertizament cu privire la ceea ce urmează să vină asupra pământului. Dar nu am lumină deosebită cu privire la ceea ce urmează să vină asupra orașului New York, decât că știu că, într-o zi, marile clădiri de acolo vor fi dărâmate prin întoarcerea și răsturnarea puterii lui Dumnezeu. Din lumina care mi-a fost dată, știu că în lume este distrugere. Un singur cuvânt din partea Domnului, o singură atingere a puterii Sale celei mari, și aceste structuri masive vor cădea. Vor avea loc scene a căror grozăvie nu ne-o putem imagina." Review and Herald, 5 iulie 1906.

A doua solie îngerească a fost repetată la 11 septembrie 2001, când marile clădiri ale orașului New York au fost dărâmate printr-o atingere a mâinii lui Dumnezeu.

Profetul spune: „Am văzut un alt înger coborând din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu mare putere, cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut

Babilonul cel mare și a ajuns locuință a demonilor” (Apocalipsa 18:1,2). Aceasta este aceeași solie care a fost dată de al doilea înger. Babilonul a căzut, „pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei” (Apocalipsa 14:8). Ce este acel vin? — Învățăturile ei false. Ea a dat lumii un sabat fals în locul Sabatului din a patra poruncă și a repetat minciuna pe care Satana i-a spus-o întâi Evei în Eden — nemurirea naturală a sufletului. Multe rătăcirii înrudite ea le-a răspândit pretutindeni, „învățând ca învățături poruncile oamenilor” (Matei 15:9).

Când Isus Și-a început lucrarea publică, El a curățit Templul de profanarea sa sacrilegă. Printre ultimele acte ale lucrării Sale a fost a doua curățire a Templului. Astfel, în ultima lucrare pentru avertizarea lumii, bisericilor le sunt adresate două chemări distincte. Solia celui de-al doilea înger este: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei" (Apocalipsa 14:8). Iar în strigătul cel tare al soliei îngerului al treilea se aude din cer un glas, zicând: "Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei" (Apocalipsa 18:4, 5). Solii alese, cartea 2, 118.

Între 11 septembrie 2001 și iminenta lege duminicală din Statele Unite ale Americii, primele trei versete din Apocalipsa capitolul optsprezece se împlinesc, căci la legea duminicală începe chemarea de a ieși din Babilon.

Apocalipsa 18 indică timpul când, ca urmare a respingerii avertizării întreprinse din Apocalipsa 14:6-12, biserica va fi atins pe deplin starea prevestită de al doilea înger, iar poporul lui Dumnezeu încă aflat în Babilon va fi chemat să se despartă de părtășia ei. Acest mesaj este ultimul care va fi vreodată dat lumii; și își va împlini lucrarea. Când aceia care „n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire” (2 Tesaloniceni 2:12) vor fi lăsați să primească o puternică amăgire și să creadă o minciună, atunci lumina adevărului va străluci asupra tuturor celor ale căror inimi sunt deschise s-o primească, iar toți copiii Domnului care mai rămân în Babilon vor da ascultare chemării: „Ieșiți din ea, poporul Meu” (Apocalipsa 18:4). Tragedia veacurilor, 389, 390.

La iminenta lege duminicală, poporul legământului de odinioară va primi o puternică amăgire. Din 11 septembrie 2001 și până când puternica amăgire este revărsată odată cu legea duminicală, solia îngerului al doilea este repetată, iar respingerea reprezintă respingerea "avertizării întreprinse din Apocalipsa paisprezece, versetele șase până la doisprezece". În acest sens, cei trei îngeri sunt reprezentați prin solia îngerului al doilea. Solia îngerului al doilea este: A căzut, a căzut Babilonul, iar solia îngerului al doilea este așezată între întâia și a treia solie.

Proclamarea glasului întâi din Apocalipsa, capitolul optsprezece, este o repetare a soliei îngerului al doilea, dar ea reprezintă o respingere a tuturor celor trei îngeri din Apocalipsa paisprezece. Solia îngerului al doilea reprezintă toate cele trei solii și poartă semnătura lui Alfa și Omega, căci a fost proclamată în istoria mișcării îngerului întâi și apoi va fi din nou în mișcarea îngerului al treilea. Solia identifică faptul că Babilonul a căzut de două ori și, în acest sens profetic, identifică o „aplicație triplă a profeției”.

Primele două căderi ale Babilonului, așa cum sunt reprezentate de Babel și de Babilon, reprezintă căderea finală a Babilonului modern. Proclamarea dublă a căderii Babilonului este încadrată de

primul și de ultimul dintre mesajele celor trei îngerii. Structura celor trei îngerii poartă semnătura lui Alfa și Omega, căci primul mesaj este identificat drept „Evanghelia veșnică”, ceea ce, prin definiție, înseamnă că este Evanghelia eternă, adică același mesaj al Evangheliei pentru toate vremurile. Mesajul celui de-al treilea înger este mesajul evanghelic care avertizează împotriva primirii semnului fiarei; așadar, primul mesaj și al treilea mesaj, care sunt primul și ultimul, sunt același mesaj, căci amândouă sunt Evanghelia.

Alfa și Omega și-a așezat semnătura „Adevărului” asupra celor trei solii, căci cuvântul ebraic tradus prin „adevăr” a fost creat de Minunatul Lingvist prin combinarea primei, a treisprezecea și a ultimei litere din alfabetul ebraic. „Treisprezece”, ca simbol, reprezintă răzvrătirea, iar în a doua solie este identificată răzvrătirea Babilonului, așa cum este reprezentată de doctrinele ei false și de desfrânarea ei. Așa cum s-a arătat deja, a doua solie conține, de asemenea, semnătura lui Alfa și Omega, căci solia care a fost proclamată în istoria millerită pentru a anunța deschiderea judecății este repetată în mișcarea îngerului al treilea, pentru a identifica închiderea judecății.

Căderea Babelului, în capitolul al unsprezecelea din Geneza, este prima referire la căderea Babilonului, iar mărturia răzvrătirii cu mână ridicată a lui Nimrod poartă semnătura soliei primului înger. Așa cum s-a demonstrat în articolele anterioare, toate cele trei solii ale celor trei îngerii sunt, de asemenea, cuprinse în solia primului înger. În solia primului înger, expresia „Temeți-vă de Dumnezeu” reprezintă prima solie, iar expresia „Dați-I slavă” reprezintă solia celui de-al doilea înger. Cea de-a treia solie se găsește în prima, atunci când anunță că „a venit ceasul judecății Lui”.

În căderea lui Nimrod, care este prima cădere a Babilonului, sunt, de asemenea, identificați cei trei pași ai celor trei îngerii. Aceștia sunt reprezentați prin expresia «go to».

Și tot pământul avea o singură limbă și o singură vorbire. Și s-a întâmplat că, pe când călătoreau dinspre răsărit, au găsit o câmpie în țara Șinear și s-au așezat acolo. Și au zis unul către altul: Haidem, să facem cărămizi și să le ardem în cuptor. Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de mortar. Și au zis: Haidem, să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să ajungă până la cer; și să ne facem un nume, ca nu cumva să fim împrăștiați pe fața întregului pământ. Și Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care îl zideau fiii oamenilor. Și Domnul a zis: Iată, poporul este unul singur și toți au o singură limbă; și iată ce au început să facă; și acum nimic din ceea ce și-au închipuit să facă nu le va fi cu neputință. Haidem, să Ne coborâm și să le încurcăm limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorbirea unii altora. Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe fața întregului pământ, și au încetat să zidească cetatea. De aceea i s-a pus numele Babel, pentru că acolo Domnul a încurcat limba întregului pământ; și de acolo Domnul i-a împrăștiat pe fața întregului pământ. Geneza 11:1-9.

Prima cădere a Babilonului, reprezentată prin Babel, este exprimată prin „haidem”, de trei ori. Cei trei îngerii sunt toți reprezentați în primul înger. Capitolul întâi al cărții Daniel reprezintă, de asemenea, solia primului înger și, așa cum a fost identificat anterior în aceste articole, procesul de testare în trei etape al Evangheliei veșnice se regăsește în prima etapă, când Daniel a refuzat să mănânce hrana babiloniană și a ales, în schimb, să-I dea slavă lui Dumnezeu. Prima lui probă a fost proba primului înger, care a coborât în istoria millerită la 11 august 1840 cu o cârticică, pe care lui Ioan i s-a poruncit s-o mănânce.

I s-a dat apoi o probă vizuală de zece zile, care a demonstrat o deosebire între cei ce urmau dieta babiloniană și cei care, ca Daniel, au ales să mănânce legume. A doua probă a produs două clase, întocmai ca sosirea celui de-al doilea înger în 1844. Acea a doua probă a fost urmată de proba de la sfârșitul celor trei ani, când Nebucadnețar și-a manifestat judecata, așa cum este reprezentată de sosirea celui de-al treilea înger la 22 octombrie 1844.

După potop, lui Noe i s-a poruncit să ridice altare și, făcând aceasta, să nu taie sau să cioplească niciodată pietrele pe care le folosea, nici să folosească mortar pentru altarul său. Răzvrătitul Nimrod a folosit cărămizi și mortar, contrafacând altarul relației de legământ care fusese rânduit să fie întrebuințat de cei ce repopulau pământul. Primul «Haidem» din mărturia lui Nimrod reprezintă un «legământ al morții», care a fost încheiat în răzvrătire față de primul mesaj. Al doilea «Haidem» reprezintă construirea unui turn (o Biserică) și a unei cetăți (un Stat). Al doilea «Haidem» din mărturia lui Nimrod a fost îmbinarea Bisericii cu Statul, care este desfrânarea mesajului îngerului al doilea. Al treilea «Haidem» a reprezentat judecata împrăștierii poporului și a încurcării limbii.

Prima cădere a Babilonului tipifică solia primului înger, iar a doua cădere a Babilonului, în cele două manifestări care stabilesc elementele căderii Babilonului modern, tipifică solia celui de-al doilea înger. Aceasta deoarece căderea Babilonului, așa cum este consemnată în cartea lui Daniel, reprezintă un început și un sfârșit, la fel ca solia celui de-al doilea înger, care este proclamată la începutul și la sfârșitul Adventismului. Sora White a identificat în mod specific faptul că judecata adusă asupra lui Belșatar fusese tipificată de judecata adusă asupra lui Nebucadnețar.

„Asupra ultimului cârmuitor al Babilonului, precum în chip tipologic asupra celui dintâi, venise sentința Străjerului divin: «Împărate,... ție ți se spune: Împărăția s-a depărtat de la tine.» Daniel 4:31.» Profeți și regi, 533.

A doua cădere a Babilonului poartă semnătura Alfa și Omega, la fel ca solia celui de-al doilea înger. Semnătura este reprezentată de căderea primului și a ultimului rege al Babilonului. Judecata și căderea lui Nebucadnețar sunt reprezentate ca „șapte vremuri”, ceea ce constituie o referire la „șapte vremuri” din Leviticul douăzeci și șase, iar „împrăștierea” din judecata și căderea lui Nimrod este, de asemenea, o referire la „șapte vremuri” din Leviticul douăzeci și șase. Judecata și căderea lui Belșatar sunt reprezentate de literele de foc care însumează două mii cinci sute douăzeci, identificând, de asemenea, o referire la „șapte vremuri” din Leviticul douăzeci și șase.

O "aplicare triplă a profeției" este stabilită de primii doi martori, care identifică și stabilesc caracteristicile celei de-a treia și finale împliniri. Odată cu cele trei căderi ale Babilonului, mesajul însuși care identifică căderea Babilonului identifică, de asemenea, regula pe care se întemeiază aplicarea triplă a profeției. Primele două căderi ale Babilonului identifică caracteristicile profetice ale celei de-a treia și finale căderi.

Istoria millerită se repetă ad litteram în istoria Future for America. În istoria millerită, o compilație de reguli cu care William Miller s-a familiarizat și pe care le-a întrebuințat pentru a stabili cadrul adevărului în care a prezentat solia primului înger a constituit o piatră de hotar a acelei istorii. O „triplă aplicare a profeției” este una dintre regulile care au fost adunate în aceste zile de pe urmă pentru a stabili cadrul adevărului în care este identificată solia celui de-al treilea înger.

Cele trei manifestări ale Romei, combinate cu cele trei manifestări ale căderii Babilonului, sunt legate îndeaproape, dar prezintă deosebiri. Desfrânata din Tir, sau Babilonul, care săvârșește curvie cu împărații pământului, este un singur trup cu ei, dar ea domnește peste acei împărați, așa cum Izabela a domnit peste împăratul Ahab. Roma modernă este fiara din Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, pe care desfrânata Babilonului modern o călărește și peste care domnește.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Atunci ochii mei au fost întorși de la slavă și am fost îndreptat spre rămășița de pe pământ. Îngerul le-a zis: „Vă veți feri de cele șapte plăgi de pe urmă? Veți merge la slavă și vă veți bucura de tot ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru cei ce Îl iubesc și sunt gata să sufere de dragul Lui? Dacă este așa, trebuie să muriți ca să trăiți. Pregătiți-vă, pregătiți-vă, pregătiți-vă. Trebuie să aveți o pregătire mai mare decât cea pe care o aveți acum, căci ziua Domnului vine, neîndurătoare, cu mânie și cu urgie aprigă, ca să pustiască țara și să-i nimicească din ea pe păcătoșii ei. Jertfiți-I lui Dumnezeu totul. Puneți totul pe altarul Său: eul, averea, totul, ca jertfă vie. Va cere totul pentru a intra în slavă. Strângeți-vă comori în cer, unde niciun hoț nu se poate apropia și nici rugina nu le strică. Trebuie să fiți părtași la suferințele lui Hristos aici, dacă voiți să fiți părtași împreună cu El la slava Lui de apoi.”

Cerul va fi ieftin destul, dacă îl dobândim prin suferință. Trebuie să ne lepădăm de sine de-a lungul căii, să murim zilnic față de sine, să fie văzut numai Isus și să avem neconținut înaintea ochilor slava Lui. Am văzut că aceia care de curând au îmbrățișat adevărul vor trebui să ajungă să cunoască ce înseamnă a suferi de dragul lui Hristos, că vor avea de trecut prin încercări pătrunzătoare și tăietoare, pentru ca, prin suferință, să fie curățiți și pregătiți să primească pecetea Dumnezeului celui viu, să treacă prin timpul de strâmtorare, să-L vadă pe Împăratul în frumusețea Sa și să locuiască în prezența lui Dumnezeu și a îngerilor curați și sfinți.

Când am văzut ce trebuie să fim ca să moștenim slava și apoi am văzut cât de mult a suferit Isus pentru a ne dobândi o atât de bogată moștenire, m-am rugat ca noi să fim botezați în suferințele lui Hristos, ca să nu ne dăm înapoi în fața încercărilor, ci să le purtăm cu răbdare și cu bucurie, știind cât a suferit Isus, pentru ca noi, prin sărăcia și suferințele Lui, să fim îmbogățiți. Îngerul a zis: „Lepădați-vă de sine; trebuie să pășiți repede.” Unii dintre noi au avut timp să primească adevărul și să înainteze pas cu pas, iar fiecare pas pe care l-am făcut ne-a dat putere să-l facem pe următorul. Dar acum timpul este aproape încheiat, iar ceea ce noi am învățat ani de zile, ei vor trebui să învețe în câteva luni. De asemenea, vor avea mult de dezvățat și mult de învățat din nou. Cei care nu vor să primească semnul fiarei și chipul ei, când va ieși decretul, trebuie să aibă de pe acum hotărârea de a spune: Nicidecum, nu vom respecta instituția fiarei. Scrieri timpurii, 67.